

خواهد یافت و با سلام به حضرتش به سلامت خواهد رسید و با شهادت خواندن به شهد کام شیرین خواهد کرد.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ سَيِّدَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنَّ سَيِّدَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَسَيِّدِ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ صَلَاةً لَا يَقْوَى عَلَى إِخْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَبْدِكَ وَآخِي رَسُولِكَ الَّذِي أَنْتَجَيْتَهُ بَعْلَمَكَ وَخَلَعْتَهُ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَالْذَّلِيلِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَذَيَّانٍ [ذَيَّانٍ] الَّذِينَ بَعْدَكَ وَفَضْلٍ [فَضْلٍ] فَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالْمُهَيِّمِينَ [الْمُهَيِّمِينَ] عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَالسَّلَامَ عَلَيْهِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ.

گواهی می دهم که معبودی جز خدا نیست، یگانه است و شریکی برایش نیست و گواهی می دهم که محمد بنده و رسول اوست و این که او آقای پیشینیان و پسینیان و آقای پیامبران و رسولان است. خدا یا درود فرست بر محمد، بنده و رسول و پیامبر و سرور تمام آفرید گانت، درودی که نیروی شمردن آن را کسی جز تو نداشته باشد. خدا یا درود فرست بر امیر مومنان علی بن ابیطالب بنده ات و برادر رسولت، آن وجود مبارکی که او را به علم خود برگزیدی، و برای هر که از بند گانت خواستی او را راهنما قرار دادی و دلیل بر وجود پیامبری که او را بر سالت هایت برانگیختی و او را با عدالت داور دین و فیصله بخش حکم خود در میان بند گانت نهادی و بر تمام این ها مسلط کردی، سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَرَوْحَةَ لَيْكٍ وَ أُمِّ السَّنِيطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الطَّهْرَةِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ الثَّقِيَّةِ الثَّقِيَّةِ الرُّضِيَّةِ الرَّكِيَّةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ صَلَاةً لَا يَقْوَى عَلَى إِخْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ نَبِيِّكَ وَسَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْقَائِمِينَ فِي خَلْقِكَ وَالْذَّلِيلِينَ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ [بَعَثْتَ] بِرِسَالَتِكَ وَذَيَّانِي الَّذِينَ بَعْدَكَ وَفَضْلِي فَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ.

خدا یا درود فرست بر فاطمه دختر پیامبر و همسر ولی ات، و

در س زیارت هم همین است؛ مطابق با فراز های بلندی که می خوانی در هندسه راز های که بیان می کنی، زندگی خودت را هم تعریف کن. و چنین بهره ای می تواند ما را با این نگاه استاد همراه کند تا دریابیم "جنبه های معرفتی زیارت فوق العاده است، برداشت هایی از توحید و خداشناسی، از تولد معرفت، تا زلال شدن نگاه، تا خودشناسی و امام شناسی و تا عطش بیشتر و بیشتر و بیشتر شناختن و تا شکل گیری یک منظومه معرفتی، در جریان زلال زیارت شکل می گیرد و دو قدم به قدم انسان را بر می کشد. ..."

در حضور امام حاضر

به دیگر عبارت "حضور زائر عند المزمور" یعنی حاضر شود، هم با جسم، هم با فکر، هم با قلب و... با همه جان بیاید و در محضر انسان کامل بنشیند و نقص های خود را با کرم حضرت کریم بر طرف کند. بیاید، بنشیند به آموختن و بهره گرفتن و بر خیزد به عمل کردن که زیارت باید به بهره وری زائر از زیارت شونده و در ک رابطه با مزار منتهی شود، این مثلث که شکل بگیرد، انسان ناقص در محضر انسان کامل، به جبران نقص ها راه

احساس می کنم قبل از سفر به ایران، به حقیقت تشیع نرسیده بودم و حالا که از ایران، از مشهد الرضا برگشته ام، بهره ام از تشیع چیز دیگری است. آن روز به آن ها گفتم: دلم بر ایتان می سوزد که تا به حال به مشهد نرفته اید امام رضا (ع) را ندیده اید... این را بدانید تا زمانی که از نزدیک بارگاه امام هشتم (ع) را زیارت نکنید - هیچ وقت - شکوه تشیع را احساس نخواهید کرد و شیعه را - چندان که باید - نخواهید شناخت. ... او برای این نگاه، دلیل علمی اقامه می کند و می گوید: من یک روانشناسم و با نگاه روانشناسانه و با نگرش رفتار شناسی آن چه را که اتفاق می افتد تحلیل می کنم، به نظر من در فضای حرم که باشی، معنویت از آن به انسان تزریق می شود، تا وقتی وارد حرم نشده اید عظمت آن فضا و صاحب حرم را درک نمی کنید، احمد آدامو الصفا، پر شور و با صفا حرف می زند؛ شما می توانید کتاب های زیادی در باره امام رضا (ع) بخوانید و حتی بنویسید می توانید فیلم ها و عکس های فراوانی از حرم ببینید ولی هیچ وقت فضایی را که در حرم جریان دارد درک نخواهید کرد، اما اگر این فضا را درک کنید، اگر زائر شوید، حتی اگر هیچ کتابی هم نخوانده باشید خیلی از مفاهیم را متوجه خواهید شد چنان که من در حرم با همه روح و جانم شکوه حضور امام را احساس کردم و خود را مثل کسی یافتم و احساس کسی را داشتم که در گذر از تاریکی به نور مطلق رسیده است. وی افزود: من عمیقاً اعتقاد دارم، کسی که امام رضا (ع) را نمی شناسد، پیامبر (ص) را هم نشناخته است. کسی که پیامبر را شناسد، خدا را خواهد شناخت، چون صفات خداوندی در وجود پیامبر و معصومین علیهم السلام جاری است.

هندسه معرفتی

احمد حرف زیاد دارد و هر کلامش پنجره ای به افق های روشن می گشاید و من باز هم به صحبت های استاد حاج علی اکبری می رسم، که ما در حرم و از زیارت باید به قرار سلوکی با امام رضا (ع) برسیم و رفتار خود را بر اساس هندسه معرفتی زیارت تبیین و تعیین مشی کنیم. شب وقتی امام رضا (ع) محضری دارد که نگاه آهوار اجابت می کند، وقتی نگاهی دارد که خطر روشن را به سوی همه می کشاند، وقتی دلی دارد که همه دریاها به آن غیبه می خورند، وقتی کرم و بخشش، "عیسی جلودی" را هم در بر می گیرد، وقتی مهر بانی اش، غریبه را مثل خودی عزیز می دارد، وقتی لطفش بیماری را به سلامت می رساند، وقتی خرمن پر کرمی دارد که همه ما از اقصای عالم می خواهیم خود را برسانیم و همه چیز بخواهیم و... خود ما هم باید تلاش کنیم بخشیدن را، کرم را، مهر بانی را، گذشت را، دستگیری را، گره گشایی را، نه این که فقط برای خود بخواهیم، باید برای تحقق خواسته دیگران هم تلاش کنیم و برای خود در اندازه خویش شیعه ای برای امام باشیم.

خود ما هم باید تلاش کنیم بخشیدن را، کرم را، مهر بانی را، گذشت را، دستگیری را، گره گشایی را، نه این که فقط برای خود بخواهیم، باید برای تحقق خواسته دیگران هم تلاش کنیم.

